

Vợ Ngốc, Anh Yêu Em!

Contents

Vợ Ngốc, Anh Yêu Em!	1
1. Chương 1: Kết Hôn	2
2. Chương 2: Mất First Kiss	2
3. Chương 3	3
4. Chương 4	4
5. Chương 5: Đi Chơi	5
6. Chương 6: Về Nhà	6
7. Chương 7: Ngủ Chung	7
8. Chương 8: Đi Học	8
9. Chương 9: Căn Phòng Bí Mật	9
10. Chương 10: Lạc	10
11. Chương 11: Lo Lắng	10
12. Chương 12	11
13. Chương 13	12
14. Chương 14	13
15. Chương 15: Kết	13
16. Chương 16: Ngoại Truyện 1: Nguy Hiểm	14
17. Chương 17: Ngoại Truyện 2: Nguy Hiểm (2)	15

Vợ Ngốc, Anh Yêu Em!

Giới thiệu

- Nữ:1. Vương Gia Hân: nórn+ tuổi: 18rn+ tên khác: Alicern+ ngoại hình: đẹp, da trắng, cao 1m70.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vo-ngoc-anh-yeu-em>

1. Chương 1: Kết Hôn

Ở một Khách Sạn nổi tiếng ở thành phố S trên phòng tổng thống có một người con gái mặc bộ váy cưới màu trắng cúp ngực của nhà thiết kế K số lượng có hạn đó chính là nó... bây giờ nó đang mang khuôn mặt tức giận vì ba mẹ nó bắt nó kết hôn... là kết hôn đó và điều

quan trọng hơn là nó không biết mặt ông “chồng” tương lai của nó ra sao nhờ đâu là một người vừa già vừa xấu lại còn ăn tham không vậy ta???... không mình nhất định sẽ không để chuyện đó xảy ra được... mình sẽ bỏ trốn khỏi cái hôn lễ này, và nó đã đi vào phòng thay đồ thay bộ váy cưới chết tiệt này ra...

sau vài phút “vật lộn” thì nó đã bước ra với cái áo trắng mỏng và quần jean mài rách gối màu xanh, đầu đội cái mũ lưỡi trai kèm theo cái kính dâm thì không ai còn nhận ra nó

nó ngìn ra ngoài cửa thì không có ai canh gác và nó đã lên vào cầu thang bộ chạy xuống tầng 1, đi ra ngoài thì nó định là bắt một chiếc taxi rời khỏi khách sạn thì đằng sau nó vang lên một lời nói lạnh băng

- cô định đi đâu?

Nó quay người lại xem người đó là ai thì... wow đẹp trai quá... người đó không ai khác đó chính là hắc- Hắc Thiên Vương

- anh là ai?!_ nó hỏi

- tôi là ai cô không cần biết... nhưng hôm nay cô không được rời khỏi đây~ hắc đó nói rồi kéo tay nó trở vào khách sạn

- này... anh là ai? sao lại kéo tôi vào đây?~ nó la hét om sòm làm mọi người nhìn nó như “vật thể lạ” làm nó ức chế

Hắc không nói một lời nào cứ thế dẫn nó quay trở lại phòng lúc này nó ở

- cô ở yên trong đó đừng có đi lung tung~ hắc nói

- này~ nó định đo ra ngoài thì “rầm” cánh cửa đã đóng lại nó cố mở ra thì mới biết được rằng... cửa đã bị khoá mất tiêu rồi

- này anh kia thả tôi ra anh lấy tư cách gì mà mà nhốt tôi hử???~ nó hét lên

- lấy tư cách là chồng cô~ hắc nói

- chồng?!... tôi có hồi nào?!~ nó hét lên

- lát rồi cô sẽ biết~ hắc nói

- này.... này...~ nó nói nhưng chỉ có im lặng mà thôi

Nó đi ra cửa sổ xem đây là tầng bao nhiêu thì... má ơi... chắc đây là tầng 13, 14 gì gì đó... nhảy xuống có mà tan xương nát thịt mất

(còn....)

— End chương 1 —

2. Chương 2: Mất First Kiss

“tèn... tén... ten...”

Nó bước từng bước “nặng nề” khoác tay ba nó đi vào chỗ hắc

Hôm nay hắn mặc một bộ vest đen mái tóc màu nâu được chải gọn gàng trông rất là đẹp trai, nhưng đó chỉ là trong mắt các cô gái khác thôi chứ trong mắt nó hắn là 1 tên ác ma

Bước đến chỗ hắn ba nó cầm tay nó trao cho hắn nó đang định rút tay lại thì nhìn thấy ánh mắt giết người của hắn thì nó đành “miễn cưỡng” đưa tay cho hắn

- Ta trao con bé cho con... nó rất cứng đầu... nếu nó sai thì cứ sử nó thật nặng cho ta~ baba nó nói

- ba...

- dạ... thưa ba~ hắn nói rồi nhìn nó bằng ánh mắt khiêu khích

....

- Hắc Thiên Vương, con có đồng ý lấy Vương Gia Hân không dù cho có ốm đau, bệnh tật, giàu sang, nghèo khổ, không?!~ cha sử hỏi hắn

- con đồng ý~ hắn nói

- Vương Gia Hân....bla bla... không?!~ cha sử hỏi nó

- con... con...

- con đồng ý không?!~ cha sử kiên nhẫn hỏi lại

- con... con đồng ý~ khi nó nói ra câu này thì nó muốn cắn lưỡi tự tử đi thôi

- vậy ta tuyên bố hai con là vợ chồng hợp pháp~ cha sử vui vẻ lên tiếng

- chú rể hãy trao nhẫn cho cô dâu~ cha sử nói hàm đeo chiếc nhẫn vào tay nó... nó cũng vừa tầm đeo cho hắn

- bây giờ chú rể có thể hôn cô dâu~ cha sử nói nó nhìn sang hắn thì thấy hắn vẫn bình thường như chẳng có chuyện gì xảy ra vậy

Nó định phản bác thì nó thấy môi mình ướt nhoech lại thì... môi hắn đang chạm môi nó

Xong nó thắm rửa hắn dám cướp mất first kiss của nó...

—————end chương 2—————

- Lời của t/g: mọi người ủng hộ truyện ạ

3. Chương 3

Lễ nghi kết thúc nó và hắn phải đi chào hỏi khách khứa đến tận 22h thì mới xong... chân nó như kiểu không còn chân nó nữa vậy... nhìn xung quanh thì không thấy hắn đâu thì tâm trạng của nó tốt hẳn lên... ba mẹ nó đi tới chỗ nó

- Vương đầu con?!~ mẹ nó hỏi nó làm bố tức muốn sôi máu khi không con gái mình ở đây không hỏi thì lại đi hỏi con rể ở đâu cơ chứ

- mẹeeeeeee... con mẹ không hỏi sao mẹ lại đi hỏi cái tên đó~ nó mới

- con thì sờ sờ đây thì mẹ gỏi làm gì~ mẹ nó cốc yêu nó

- mẹ không thương con~ nó mếu máo nói

- ơ hay... ba mẹ có mỗi mình con là con không thương con thì thương ai?!~ baba nó nói

- Xi... ba mẹ thương con mà bắt con đi lấy chồng?~ nó trề môi nói

- chuyện này thì....

- ba mẹ~ giọng con trai vang lên nó nhìn thì hoá ra là “chồng yêu” của nó

- anh đến đây làm gì?!~ nó nói, nó vẫn tức hấn vụ hồi sáng

- cái con này ăn nói với chồng thế hả?!~ mẹ nó nói, nó lườm hấn

- bây giờ hai con đi đi kéo trẻ~ baba nó nói

- đi đâu?!~ nó ngơ ngác nói

- đi nghỉ tuần trăng mật thôi vợ~ hấn nhìn nó “âu yếm” nói làm nó rùng mình

- T... tuần... trăng... a... ba mẹ cứu con~ nó đang nói thì bị hấn lôi đi... thế là nó quay qua ba mẹ mình cầu cứu... nhưng mà ba mẹ nó “giả câm giả điếc” với nó làm nó rất chi là “âm ực”

Nó bị hấn lôi “xồng xộc” lên xe và phóng tới

- này... tên kia mi đưa ta đi đây?!~ nó nói rồi quay xang nhìn hấn

- tôi có tên họ đoàn hoàng chứ không phải “tên kia”~ hấn không thèm nhìn nó mà đáp lại

- ờ... thì sao?!~ nó nói

- cô...

- cô cháu gì ở đây... với cả tôi chưa già mà đã có cháu nhá~ nó cãi lại hấn

Không khí trong xe bắt đầu lạnh băng làm cho nó cứ tưởng mình đang ở Bắc Cực trong khi bây giờ đang là mùa hè...

- này...~ nó lên tiếng phá vỡ vầu không khí

- chuyện gì??? ~ hấn nói

- anh đưa tôi đi...~ nó chưa kịp nói xong thì “kít... ộp...” và tình trạng là hấn kít thắng xe lại làm nó đập đầu vào thành xe

“cạch...” hấn mở cửa ra, cho hai tay vào túi đi trông về rất cô đơn

- này anh kia... đi đâu~ nó ú ớ gọi hấn

- cô không đi thì cứ ở đây mà hét~ hấn nói rồi bỏ đi một mạch... nó nhìn lại xung quanh thì mới biết nó đang ở sân bay... mở cửa lật đật đi theo hấn

Làm thủ tục xong nó và hấn đi vào máy bay đi đến thành phố Tokyo của Nhật Bản...

(còn tiếp...)

————— end chương 3 —————

4. Chương 4

Sau một thời gian dài ngồi trên máy bay thì bây giờ nó và hấn đang ở sân bay, bắt một chiếc taxi về khách sạn mà bà Hồng- mẹ chồng nó đã đặt cho nó và hấn

...

Về tới khách sạn hấn thả người xuống giường, thấy thế nó lấy quần áo từ trong hành lý của nó và đi tắm

30’ sau nó bước ra với cái áo croptop màu đen in hình sọ đầu nâu chảy máu với cái quần sooc màu trắng, bước ra thấy hấn vẫn còn ngủ chắc là do mệt mỏi, nó đi lại lay hấn dậy

- này... anh dậy đi~ bó lấy tay lay hấn

- ừ...~ hần lười biếng mở mắt rồi bước vào tắm rửa... thực ra hần không có ngủ chỉ là mệt quá thôi!

Tắm xong thì cũng là 20' sau hần bước ra ngoài với cái áo thun đen với quần bò đen nốt rồi hần dẫn nó đi ăn ở một nhà hàng truyền thống của Nhật

Đến nơi hần chọn một cái bàn cạnh cửa sổ, hần ngồi xuống nó cũng ngồi theo

(đoạn này nói baqng tiếng nhật)

- phục vụ~ hần vẫy tay với một anh chàng phục vụ gần đó

- dạ, quý khách mời chọn món~ anh chàng phục vụ nói rồi đưa thực đơn cho hần còn kèm theo một nụ cười toả nắng trông rất là baby nhưng trông anh chàng này rất trẻ chắc là sinh viên đi làm thêm đây mà

- cho tôi tất cả các món ở đây~ hần thản nhiên cất cái giọng lạnh băng của mình lên làm cho nó và anh chàng phục vụ há hốc mồm ra

- này... anh ăn được hết không?!~ nó hỏi hần

- Hết... cậu mang ra đây~ hần nói

- dạ, quý khách đợi một lát sẽ có ngay ạ~ anh chàng phục vụ vui vẻ đáp rồi xoay người bước vào

- anh là heo đầu thai à?!~ nó tròn mắt nhìn hần

- heo? thế chồng cô là heo đấy~ hần nói

- ừm... bây giờ tôi mới biết anh là “heo”~ nó nói “nhỏ nhẹ” và nhấn mạnh chữ “heo”

15' sau anh chàng phục vụ ban nãy mang ra rất nhiều đồ ăn

Nó lấy cho mình món súp rau củ ăn còn hần lấy món sủi.... ăn xong cả hai cùng trở về khách sạn...

————-end chương 4————

5. Chương 5: Đi Chơi

Về khách sạn nó bảo hần

- Anh ra sofa ngủ, ok?!~ nó nói rồi quăng cái gối vào mặt hần

- Sao tôi phải ra?!~ hần bắt lấy cái gối nói

- thì... ở đây có 1 cái giường anh không ra chẳng lẽ tôi ra?!~ nó nói rồi lấy tay chỉ vào mặt mình

- tôi không ra đấy... tôi không quen... cô ra đó mà ngủ~ hần nói

- anh là con trai sao mà “nhỏ mọn” vậy?!~ nó nói giọng khinh khỉnh

- cô nghĩ cô là con gái???~ hần nói

- anh bị ám đầu à???... tôi không là con

gái sao là vợ anh???~ nó nói làm hần á khẩu

- một là anh ra sofa ngủ hai là xuống nền nhà ngủ~ nó nói

- sao tôi phải chọn???~ hần nói

- vậy anh đi thuê phòng khác mà ở~ nó nói làm hần đen mặt lại... vì nó biết đây là khách sạn của nhà hần nếu thuê phòng khác thì ba mẹ hần cũng sẽ biết

- hừ... cô được lắm~ hần nói rồi cầm cái gối lúc nãy nó quăng cho hần ra sofa ngủ trong khi có người ngủ ngon mà hần lại ôm một cục tức đi ngủ

...

Sáng hôm sau, nó và hấn đi ăn rồi bắt đầu đi tham quan các phố cổ ở nhật bản... hôm nay nó chọn cho mình một váy màu trắng nhìn trông rất năng động nhưng cũng không kém phần đáng yêu

Nó và hấn đi được rất nhiều nơi, chơi rất nhiều thứ cho đến khi mệt thì thôi

....

Thời gian thấm thoát trôi qua, 7 ngày nó và hấn hưởng tuần trăng mật ở Nhật Bản đã kết thúc, nó và hấn đến sân bay để trở về thành phố S

————End chương 5————

6. Chương 6: Về Nhà

Sau nhiều giờ ngồi trên máy bay thì nó và hấn đang đứng trước cách cổng sắt chắc chắn cao tầm 2m, sau cánh cửa đó là một ngôi biệt thự màu trắng được thiết kế theo phong cách Châu Âu

“kính... coong...”

hấn nhấn chuông cửa và cánh cửa mở ra là một cô bé tầm 15, 16 tuổi đó là Nhật Linh- em gái của hấn mới từ Pháp du học về

GTNV

‘ Hắc Nhật Linh, hay còn gọi là Jin, 15t, có gương mặt siêu bầy bầy nhưng đừng nhìn bề ngoài mà đang giá con bé, rất quý nó, nhưng cũng hay bày trò quậy phá cho nó lắm’

- anh hai... chi hai~ Jin nói rồi chạy lại ôm nó còn hấn... thì nhỏ cho ăn.... bơ

- tính đứng ở đây ôm ấp hả?~ hấn lạnh lùng lên tiếng rồi tất cả đi vào nhà

Vào đến nhà nó phải choáng ngợp với cái vẻ sang trọng của ngôi nhà từ cách trang trí tới cách phối màu cho căn nhà

- hai con về rồi à?~ giọng một người phụ nữ vang lên không ai khác đó chính là bà Hồng- mẹ hấn

- con chào mẹ~ hấn nói

- ừ... thôi hai con chắc cũng mệt rồi, lên phòng nghỉ ngơi rồi lát xuống ăn cơm~ bà cười hiền nói làm nó bớt đi cái cảm giác “mẹ chồng nặng đầu”

- dạ vâng con xin phép~ nó và hấn nói rồi cùng bước lên phòng của mình

Lên đến phòng hấn lấy đồ du tắm nó thì sắp xếp hành lý của mình vào tủ, mở điện thoại ra thì... ôi trời... 20 cuộc gọi nhỡ và 25 tin nhắn từ nhỏ- Hoàng Ngọc Băng

Định gọi lại thì nhỏ gọi rồi nó nhất nù nghe

- alo... Alice xinh gái đáng yêu xin nghe~ nó nói

- Alice... mày chết ở xó nào rồi???~ nhỏ hét lên làm nó phải đưa điện thoại ra xa vì âm thanh “nhỏ bé” phát ra từ trong cái điện thoại

- Tao chết thì sẽ không nghe điện thoại của mày đâu, Min à~ nó nói

- mày... hừ... sao mày kết hôn mà chẳng thông báo với tao một tiếng hả???~ nhỏ vẫn dùng âm thanh “nhỏ bé” nhưng mà đã giảm một ít

- sao mày biết tao kết hôn?!~ nó nói

- Hai ngày trước tao kết thúc chuyến du lịch, mua ít quà cho mày định rủ mày đi chơi ai nhờ đi đến nhà mày thì ba mẹ mày bảo mày kết hôn còn đang đi du lịch ơ Nhật chứ?~ nhỏ nói

- hì tao sorry mày nha... để tao mời mày đi ăn kem nha~ nó nói

- ok... vậy bao giờ?~ nhỏ hỏi

- chiều mai... mày dành chứ?~ nó nói

- ok... mai tao dành vợ cả cái tên Vũ Phong (cậu- bạn trai kiêm chồng sắp cưới của nhỏ) cũng có việc bận rồi~ nhỏ nói

- ok... bye mày nha mai gặp ở chỗ cũ~ nó nói rồi cúp máy

Cúp máy xong thì hấn cũng từ trong nhà tắm bước ra, nó đi vào tắm rồi xuống ăn cơm

————End chương 6————

7. Chương 7: Ngủ Chung

ăn cơm xong nó lên phòng thay bộ đồ ngủ doraemon chuẩn bị trèo lên giường ngủ thì

- hôm nay cô ra sofa ngủ đi~ hấn đi từ ngoài cửa vào nói

- anh nghĩ anh có quyền?~ nó nói

- đây là PHÒNG và là NHÀ tôi~ hấn tiến gần chỗ nó nói và nhấn mạnh từ “phòng” và “nhà”

- ok, anh ngủ ở trên giường đi tôi sang nói với ba mẹ anh chuẩn bị thêm một phòng nữa~ nó nói

- cô dám....

- chả có cái gì mà tôi không dám cả~ nó khoanh tay nói

-....

- vậy bây giờ anh ra sofa ngủ hay để tôi sang nói với ba mẹ anh?~ nó nói

- hừ... cô muốn tôi ngủ ở sofa chứ gì?!~ hấn tiến lại chỗ nó làm cho nó lùo lại phía sau đến khi chạm lưng vào tường mới thôi

- a...nh... anh định làm... làm gì?!~ nó nói

- tôi làm gì à?!~ hấn nói rồi chống một tay vào tường một tay kia thì ôm eo nó

- bỏ tay anh ra mau~ nó nói

- tôi không bỏ đây làm gì tôi?!~ hấn nói

- tôi nói lại là anh bỏ tay ra~ nó mất kiên nhẫn lên tiếng

- tôi bỏ cô phải cho tôi ngủ trên giường~ hấn ghé sát vào tai nó nói

- anh ngủ đây tôi ngủ đâu?!~ nó hỏi hấn tay kia thì vẫn cố gỡ cái tay đang ôm eo nó ra

- Cô ngủ đâu kệ cô~ hấn nói

- anh...

Mặc kệ nó hấn bỏ tay ra khỏi người nó đi lại phía giường ngủ... nó thì cũng ngủ ở đó rồi từ tiwf cả hai chìm vào giấc ngủ

8. Chương 8: Đi Học

Sang hôm sau nó tỉnh dậy thì thấy có cái gì đang ôm mình mở mắt ra thì... hấn đang ôm nó và rồi... “Rằm...” nó đã cho hấn “HÔN” đất mẹ Free

- cô làm cái quái gì vậy hả?!~ hấn nói
- câu này tôi phải hỏi anh mới đúng~ nó nói
- Là sao?!~ hấn nói
- ai cho anh ôm tôi?!~ nó nói rồi lấy tay chỉ vào mặt hấn
- thì sao hả??~ hấn vò đầu rồi tiến sát vào người nó
- Tránh ra~ nó đẩy hấn ra rồi đo vào nhà tắm hấn không nói gì chỉ cười một nụ cười thú vị “cô cũng thú vị đấy”

15’ sau nó bước ra với bộ đồng phục trường Blue rồi đi xuống nhà

- con chào ba mẹ~ nó nói
- ừ, con vào ăn sang đi rồi lát thằng Vương nó đèo con đi học~ mẹ hấn mỉm cười nói
- sao tên... à không anh ấy lại đưa con đi học ă???~ nó nói
- thằng Vương nó cũng học cùng trường với con~ mẹ hấn nói làm cho nó shock toàn tập luôn “sao anh ta lại học cùng trường với mình vậy trời????”
- dạ~ nó nói rồi ăn sáng

...

Ăn sáng xong nó được hấn đèo trên chiếc Moto phóng với tốc độ “Tử Thần” thì sau 20’ thì nó và hấn cũng đứng trước cổng trường Blue bước vào thì

- aaaaaaa... Alice đi học rồi kìa~ Ns 1 nói
- ôi công chúa của lòng anh~ NS 2 nói
- mà người đi cạnh cô ấy là ai vậy??~ Nam sinh 3
- chắc là người “mới”~ nam sinh nhấn mạnh từ “mới” vì không ai biết nó và hấn đã kết hôn cứ tưởng đó là một trong số anh chàng nó mới quen

và bla... bla... rất nhiều những lời bàn tán về nó làm cho hấn khó chịu trong lòng... đúng lúc đó “kít...” chiếc xe Jeep màu đen dừng trước cổng trường từ trong xe nhỏ và cạ bước ra làm cả trường “ồ” lên

- Vương... mày cũng học ở đây à???~ cậu nói
- 2 người quen nhau?!~ nó hỏi cậu
- ừ bạn thân luôn~ cậu nói
- ừ~ nó nói rồi chẳng ai nói với ai câu gì rồi hấn đi lên phòng hiệu trưởng

Vào lớp, nó gục mặt xuống bàn ngủ bà cô “ế” bước vào

- hôm nay lớp ta có học sinh mới... mời em vào~ bà cô nói hấn từ ngoài cửa bước vào
- bây giờ em hãy giới thiệu về bản thân đi~ bà cô nói
- chào, Hắc Thiên Vương kevil~ hấn cất cái giọng lạnh tanh của mình lên

- bây giờ em xuống chỗ Hân ngồi~ bà cô nói hấn xuống chỗ nó trước sự “tiếc nuối” của đám nữ sinh nhưng cũng không dám ho he gì không thì nó cho “thăng thiên” mất
 - rồi... bây giờ các em mở vở ra học bài~ bà cô nói cả lớp chán nản mở sách ra học bài
- Giờ học kết thúc nó và hấn đi về nhà nhưng không về nhà ba mẹ hấn mà về nhà riêng của hấn sống

9. Chương 9: Căn Phòng Bí Mật

Thấm thoát trôi qua nó và hấn kết hôn cũng được một tháng,

Về nhà, nó và hấn đi lên phòng, hấn ngang nhiên cởi áo trước mặt nó

- này anh kia sao thay đồ ở đây?~ nó nói
 - thích... rồi cô cũng sẽ quen thôi~ hấn nói rồi trùm áo vào đầu nó rồi bước vào phòng tắm
 - hừ... anh được lắm~ nó nói rồi lấy cái áo của hấn “lau nhà”
- Hấn bước ra thì thấy nó đang lấy áo mình lau nhà thì lên tiếng:
- cô làm gì vậy???
 - anh mù sao mà không thấy tôi đang lau nhà à?~ nó không thèm nhìn hấn nói
 - Mù nhưng vẫn là chồng cô đấy?~ hấn nói
 - tôi (chỉ nó) và anh (chỉ hấn) chỉ là vợ chồng trên danh nghĩa mà thôi~ nó nói mà cảm thấy khó chịu sao ý
 - ừ chỉ là trên danh nghĩa thôi~ hấn nói ra rồi xoay người bước ra ngoài nó định nói gì nhưng lại thôi
- Buổi tối, nó bước xuống nhà thì không thấy hấn đâu cả, ăn cơm xong nó xin phép lên phòng nghỉ
- Đang mãi suy nghĩ thì: “cốc... cốc...”
- em vào được không??~ Nhật Linh nói
 - ừ em vào đi~ nó nói rồi cánh cửa mở ra Nhật Linh đi vào
 - chị và anh Vương có chuyện gì à???~ Nhật Linh nói
 - làm... làm gì có~ nó nói
 - ừ vậy thôi... nhưng em nhắc trước là chị đừng làm anh ấy giận không hậu quả nặng nề lắm đấy~ Nhật Linh nói
 - em nói vậy là sao?~ nó khó hiểu nói
 - không có gì nhưng em nhắc chị vậy thôi... còn bây giờ em về phòng đây~ Nhật Linh nói rồi đi về phòng để nó ngồi thần thờ ở đó
 - “giận? hậu quả nặng nề? chả hiểu con bé này đang nói gì vậy trời”~ suy nghĩ của nó
 - mình đi hóng gió một lát vậy~ nó nghĩ rồi mặc thêm cái áo mỏng rồi định đi ra ngoài thì bỗng nó đi qua một căn phòng có cánh cửa màu tím trong khi cánh cửa ở các phòng có màu nâu bản tính tò mò nổi lên định mở cửa bước vào thì
 - cô đang làm cái gì vậy hả???~ hấn đi từ ngoài vào quát lên làm nó giật mình
 - làm gì là làm gì?~ nó giật mình quay lại nói
 - ai cho cô vào đó?~ hấn lạnh lùng nói làm tim nó khẽ nhói chẳng lẽ hấn giận chuyện lúc nãy
 - tôi chỉ...

- lần sau tôi cầm cô bước đến khu vực này nửa bước~ hấn nói rồi kéo tay nó đu làm nó nhăn mặt vì đau đớn nhưng không bằng trái tim nó...

10. Chương 10: Lạc

Sáng hôm sau nó thức dậy thì thấy hấn đang đứng ở ban công, nó không thèm quan tâm định đi thay quần áo đi học thì hấn bước vào

- tôi xin lỗi việc hôm qua~ hấn nói

- không sao~ nó cười gượng rồi đi qua hấn vào phòng tắm thay đồng phục rồi cùng hấn đi đến trường

- nhà trường tổ chức cho chúng ta đi dã ngoại vào ngày mai bây giờ các em được nghỉ để chuẩn bị cho chuyến dã ngoại~ giọng thầy hiệu phó vang lên trong cái loa trường thế là tất cả học sinh ùa nhau ra về

- Alice... đi mua đồ không?~ ngỏ gỏ nó

- ừ đi thôi~ nó nói rồi cùng hấn, nhỏ, cậu đến trung tâm thương mại mua những đồ dùng cần thiết cho chuyến dã ngoại ngày mai

——Sáng hôm sau——

Tất cả học sinh đến đầy đủ thì nhà trường bắt đầu khởi hành chuyến dã ngoại

Đến nơi nó phải rùng mình trước cái cảnh vật hoang sơ của núi đồi

- bây giờ chúng ta sẽ tìm địa điểm dựng lều~ thầy hiệu phó nói tất cả học sinh bắt đầu đi tìm chỗ dựng lều sau một vài phút tìm kiếm thì nó, hấn, nhỏ và cậu cũng tìm được một chỗ trống lí tưởng để dựng lều

Hấn và cậu dựng lều xong thì tập chung ở chỗ mọi người để đi tìm củi cho tất cả

4 người tụi nó chia nhau ra đi tìm

Nó- hấn

Cậu- nhỏ

* bên nó và hấn*

Hấn thì tìm củi còn nó thì cũng nhặt nhưng nhặt được với cả nó vừa nhặt vừa chơi nên cách hấn khá xa

Đang tìm củi thì nó dẫm phải viên đá trượt chân ngã chân nó hình như bị bong gân hay sao mà không đi được nó cố với vào cái cây gần đó để đi nhưng đi mãi mà không thấy mình về chỗ mọi người thì mới biết là đi lạc trời thì bắt đầu tối dần...

11. Chương 11: Lo Lắng

Hấn về tới lều của mình cứ tưởng là nó chân lên về lều trước nhưng không hấn lo lắng cho nó và tới lều của cậu và nhỏ hỏi

- cô có biết Hấn đâu không???

- không... Hấn nó đi cùng anh mà???~ nhỏ nói

- không có tôi tưởng cô ấy về lều trước chứ?~ nghe nhỏ nói trong lòng hấn bỗng có cảm giác như mình sắp mất đi thứ gì quan trọng

- hay Hân đi lạc... ở đây có nhiều đường giống nhau mà~ cậu nói

- thôi bây giờ đi tìm nó đi không thì chắc nó sợ lắm~ nhỏ lo lắng nói rồi cả bọn bắt đầu đi tìm nó

* còn về phía nó*

Nó càng đi thì chân nó càng đau sờ thì thấy chân có cái chất lỏng chảy ra tanh nồng

- Thiên Vương anh ở đâu?~ nó nói giọng khàn khàn nó sắp kiệt sức rồi

- có ai không cứu với~ nó hét lên nhưng chỉ có âm thanh nó vừa nói vọng lại làm nó càng sợ hơn

- Gia Hân cô ở đâu?!~ tiếng của hân từ xa vọng tới nó muốn nói lắm nhưng bây giờ nó chẳng còn sức để gọi nữa

- Thiên Vương... cứu tôi~ nó thều thào nói rồi ngất đi

Phía hân, nhỏ và cậu vẫn đang đi tìm nó

- đã tìm thấy chưa?!~ hân nói nhưng chỉ nhận được hai cái lắc đầu làm hân càng lo lắng cho nó hơn

- bây giờ hai người đu hướng kia còn tôi đi hướng này~ hân nói

- may mắn đấy~ cậu nói hân không trả lời mà vẫn cầm đèn pin đi tiếp về hướng đó

Đi tầm 15' thì hân hơi mệt nhưng vẫn cố đi tìm nó vì càng để lâu thì nó càng nguy hiểm, đi qua cái gốc cây lúc chiều nó bị ngã tgf thấy chiếc giày của nó vứt ở đấy hân tiếp tục đi về hướng của nó thì thấy nó đang nằm ở đó chân còn bị chảy máu nữa

- Gia Hân cô tỉnh lại đi~ hân nói

-... ~ nó vẫn nghe được hân nói nhưng nó mệt lắm không còn sức mở mắt nữa

Thấy nó bị bất tỉnh hân công nó chạy về phía lều đang đi thì gặp nhỏ và cậu rồi cả 3 đưa nó về lều...

12. Chương 12

khi nó tỉnh lại thì thấy mình đang nằm trong khung cảnh 4 bức tường trắng tới lạnh lẽo mùi thuốc khử trùng xộc thẳng vào mũi nó làm nó khó chịu thì ra là nó đang ở bệnh viện

Đang định ngồi dậy thì cảm thấy tay mình có cảm giác có vật gì đó đè nặng nhìn xuống thì thấy hân đang gục vào tay mình ngủ làm tum nó đập loạn nhịp không lẽ nó yêu hân... nghĩ đến đây thì nó thấy tim mình nhói lên ví sao ư?

* 2 hôm trước *

Nó ăn xong định đi vào phòng thì:

- hôm nay anh không đi được~ hân nói chuyện điện thoại với ai đó làm nó tò mò muốn nghe thử

- hôm khác anh dẫn em đi chơi chứ không?!~ hân nói

- ừ... yêu em~ kết thúc hồi nói chuyện làm n

tum bó nhói lên như ngàn mũi dao cứa vào tim nó

* hiện tại *

Nó tự chửi bản thân mình ngu ngốc khi không lại yêu hân rồi lại tự chuốc đau khổ về bản thân của mình

Nhẹ nhàng gỡ tay mình ra định bước xuống thì một cảm giác tê buốt truyền đến từ chân mình nhìn xuống thì... ôi trời cái chân của nó được băng một lớp băng dày cộp làm nó khóc thầm trong lòng

- cô tỉnh rồi à?~ hần tỉnh dậy nói
- ừ~ nó nói
- cô ăn gì không tôi mua~ hần nói
- không... anh về trước đi~ nó nói
- nhưng... cô chưa được khoẻ...
- không sao tôi khoẻ rồi... anh về đi~ nó nói
- ừ... vậy tôi về chiều tôi lại vào~ hần nói rồi đi ra ngoài

Sau khi hần đi thì nó thấy chan chất thù ra nó đang khóc... mọi ngày nó mạnh mẽ lắm mà sao hôm nay lại yếu đuối vì hần thế này???

13. Chương 13

Từ hôm ở bệnh viện về thì nó cứ tránh mặt hần làm cho hần rất khó chịu trong lòng

Hôm nay nó dậy sớm chạy tập thể dục vừa đi vừa suy nghĩ lên nó đâm phải một người

- xin lỗi tôi không chú ý~ nó cúi đầu suy nghĩ mà không thềm nhìn người kia lấy một lần rồi xoay lưng bước đi thì

- Alice~ người đó gọi khi nhìn thấy nó, xoay người lại thì nó cũng bất ngờ

- Ken?

GTNV

Vương Gia Bảo, ken, 20t, anh họ nó, ngoại hình: đẹp, da trắng, cao 1m80, mắt nâu, mái tóc màu rêu, gia thế: là thiếu gia tập đoàn Sun, tính cách: sát gái, là một play boy chính hiệu

- Anh về nước hồi nào?~ nó nói

- anh về hai hôm trước~ ken nói

- ừ... hai bác khoẻ không?!~ nó nói

- khoẻ... mà chồng em có đối xử tốt với em không?!~ ken nói

- tốt... mà chị Rin sắp sinh chưa?!~ nó nói

- chưa... còn một tháng nữa~ ken nói

- ừ... anh về thì bao giờ đi?~ nó hỏi ken

- 2 ngày nữa...~ Ken nói

- vật phải mới em ăn đi một bữa đây~ nó nói

- rồi... tôi biết rồi thưa cô~ Ken nói rồi véo má nó làm cho một người nhìn thấy hết tất cả.. đó là hần

- vậy chiều nay nhá!~ nó nói

- ừ... vậy chiều gặp lại~ Ken nói rồi bước đi

Trở về thì cũng là 6h sáng, bước vào nhà thì thấy hần ngồi ở đó nó định đi lên phòng thì hần kéo tay nó lại

- má hôm nay cô bị sao mà tránh mặt tôi?~ hần nói cố kiềm chế cơn giận lại

- tôi có sao?!~ nó nói

- mà có thì có liên quan tới anh không?!~ nó nói
- có... nhớ tôi vẫn là chồng cô đấy~ hấn nói rồi bỏ lại nó ở đấy

....

Hôm nay nó đi học xong lúc về nó bảo hấn về trước nó đi có việc làm hấn hơi hụt hẫng

14. Chương 14

Đến tối nó mới trở về nhà, thấy nó về hấn hỏi

- cô đi đâu cả chiều nay?!~ hấn nói
- chơi... với bạn~ nó nói hấn không nói gì chỉ đi lên phòng làm nó khó chịu hấn bị cái gì vậy

Sáng hôm sau, nó vẫn đi học như bình thường còn

Tối hấn đi bar uống rượu

- Ê... sao hôm nay tự dưng tới đây vậy?~ cậu đi cùng nhỏ nói
- kệ tao~ hấn nói
- có chuyện buồn hả??~ cậu nói
-
- về Hân sao?~ nhỏ nói
- đừng nhắc tới cô ta~ hấn khó chịu nói
- mà yêu Hân?!~ cậu nói
- yêu hay không yêu thì cũng không liên quan tới mà~ hấn nói
- xí... yêu thì tỏ tình đi~ cậu nói
- cô ta có người mình yêu rồi còn gì?!~ hấn lạnh lùng nói
- Người yêu?! từ khi kết hôn với anh nó có quen ai đâu?!~ nhỏ nói
- vậy sao?! Hôm bữa anh thấy cô ấy đi cùng ai đi ăn mà?~ cậu nói
- ý anh nói là anh Ken?~ nhỏ nói
- anh Ken là anh họ nó mà~ nhỏ nói làm cậu và hấn ngạc nhiên
- vậy mọi chuyện sáng tỏ rồi... mady nên nói với Hân đi~ cậu nói

15. Chương 15: Kết

Nó hằng ngày vẫn đi qua cái cánh cửa đấy nhưng không được vào làm nó tò mò chết được với cả hôm nay hấn không có ở nhà nó quyết định là sẽ đi vào đó

“cách... két... két...” âm thanh cạch cửa lâu ngày không được mở làm nó ớn lạnh

Bước vào trong nó trầm trồ khen ngợi

cách trang trí căn phòng rất bắt mắt... trên bàn có tấm ảnh bị úp xuống, nó đi đến lật lên xem thì đó là hình một cô gái có vẻ đẹp thánh thiện

- chị ấy có nụ cười đẹp đúng không?~ Nhật Linh đi từ ngoài vào nói

- hả?! à... ừ~ nó nói

- thôi chị ra ngoài đi không anh Vương sắp về rồi~ Nhật Linh nói nó đi ra ngoài đợi khi nó đi khuất thì con bé nhìn tấm ảnh và nở một nụ cười nhạt

- giá như chị chưa từng xuất hiện thì tốt biết mấy~ nói rồi con bé đóng cửa rồi ra ngoài

Nó về phòng thì nhận được một tin nhắn “Cô hãy đến cánh đồng hoa ở địa chỉ xyz nếu không muốn nhìn thấy xác chồng cô” tin nhắn làm nó hoảng hốt

Vội lấy chiếc xe phóng tới đó, đến nơi thì cảnh vật xung quanh tối om đi tầm được hai bước thì

“phụt...” đèn LED được bật lên xung

quanh chữ “I LOVE YOU” từ trong hắc cầm một bó hoa hồng ra đưa cho nó

- Vương gia Hân- anh yêu em~ hân nói làm nó Shock toàn tập

- đừng rời xa anh được không?!~ hân nói rồi tới ôm nó

- ừ~ nó nói

- Vợ ngốc, anh yêu em

HOÀN

T/g: mình đang phân vân có nên viết ngoại truyện hay không... cho mình ý kiến nha.... I LOVE YOU

16. Chương 16: Ngoại Truyện 1: Ngụy Hiếm

Từ ngày hân tỏ tình với nó thì hai người cứ như hình với bóng không rời nhau nữa bước làm mọi người cũng phải ghen tỵ

Hôm nay nó đi học sớm như mọi ngày nhưng deesn giờ ra chơi có một người đưa cho nó một mẫu giấy “lúc về đi ra sau trường”

Lúc về nó và hân đi về nhưng nó bảo là có hẹn với nhỏ lên ở lại bảo hân chờ trước... đợi khi hân đi khuất thì nó cũng đi ra trường

“cạch...” cánh cửa nhà kho cũ nát được nó mở ra đang định nói gì đó thì từ sau gáy truyền đến cơn đau buốt rồi nó lâm vào trạng thái hôn mê...

...

Khi nó tỉnh lại thì cái mùi ẩm mốc bay vào mũi nó làm nó khó thở cố mở mắt ta thì thấy nó đang ở trong một căn nhà hoang nào đó ở ngoại ô vì có mùi ẩm mốc

- Cô tỉnh rồi sao?~ một giọng nói lạnh lạnh vang lên nó nhìn lên thì thấy một người con gái đứng đó...

Chuyện gì xảy ra???????

đón xem chương ngoại truyện sau

17. Chương 17: Ngoại Truyện 2: Nguy Hiểm (2)

Nó mở đôi mắt nặng trĩu của mình ra thì thấy một người con gái đứng đó nhìn nó bằng ánh mắt căm phẫn

- cô là ai? sao bắt tôi?~ nó hỏi

- tôi là ai thì cô không cần biết đâu... còn tôi bắt cô là do cô cướp mất anh Vương từ tôi~ cô ả nói

- cô nói gì? tôi cướp Vương từ tay cô?~ nó nói

- đúng vậy... nếu không có cái hôn ước đó thì anh Vương sẽ là của tôi... tôi đã chuẩn bị mọi thứ để là thiếu chủ nhân nhà họ Hắc... vậy mà chính cô đã tước đi cái quyền đó của tôi~ cô ả hét lên mất kiểm soát

- vậy cô bắt tôi làm gì?~ nó nói

- đừng lo lắng... tôi sẽ cho cô chết nhanh thôi~ cô ả nói

- cô định làm gì?~ nó run rẩy nói

- người đâu... đánh nó cho tao~ cô ả nói thì có tầm 10 người nam nữ đều có cầm gậy đánh vào người nó đến khi nó bất tỉnh bởi cái đánh vào đầu

- mang vứt nó ra sông~ cô ả nói tụi kia đem nó vào bao tải vứt xuống sông

“tạm biệt anh... thiên vương”

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vo-ngoc-anh-yeu-em>